

λαι τὰ πλοῖα αὐτῆς ἐφθασαν μέχρι τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Αἰγύπτου· εἰς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐγνωρίσθη διὰ τῆς μεταξῆς (Σηρικοῦ νήματος) τέλος ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς φέρεται εἰς 333,000,000.

Ἡ θρησκεία τῶν λογίων κατὰ τὸν Κομφούτσου πρὸςθεύει ἕνα μόνον θεόν· ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ οἱ ἀρχοντες τιμῶσιν ἐτι καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰς ψυχὰς τῶν γονέων καὶ τῶν σοφῶν.

Ἄλλη θρησκεία ἡ τοῦ Lao-tseu ἀκμάσαςτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ Κομφούτσου καὶ τοῦ Σωκράτους φαίνεται μίγμα δεισιδαιμονιῶν, μαγείας, θαυμαμάτων καὶ ἄγρυπτῶν, ἀνάλογον μὲ τὸν Νεοπλατωνισμὸν διεσφαιμένον.

Τρίτη δὲ θρησκεία εἰσῆχθη ἐκ τῆς Ἰνδίας ἡ τοῦ Βούδα ἐπικρατοῦσα αὐτόθι ἐκ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, παρακολουθουμένη δὲ ὑπὸ τριακοσίων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Αἱ ἐπαρχίαι διοικοῦνται ὑπὸ διαφόρων μεγιστάνων ἀνεξαρτήτων ἀνταποκρινομένων μετὰ τῆς αὐτῆς ἀμέσως, ὅταν δὲν συμφωνῶσι κατὰ τι. Δύο συνήθως ἐπαρχίαι ὑποτελοῦσιν εἰς ἕνα ἡγεμόνα, εἴτε ἀντιβασιλεία, ἑκάστη δὲ αὐτῶν ἔχει ἐπαρχον ἰδιαιτέρον, ἐν ἑσπέρῳ τῶν γραμμάτων, ἕνα ἐπιμελητὴν τῶν δημοσίων χρημάτων, ἕνα ποινικὸν δικαστὴν καὶ δύο ἐφόρους τὸν μὲν τῶν ἀλοκῶν, τὸν δὲ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀποκρίων. Ἐκαστον δὲ τῆς ἐπαρχίας μέρος ἔχει κατωτέρους διοικητὰς καὶ δικαστὰς. Οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐκ τριῶν ὀνομάτων προτεινομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων συμβουλίου· διότι, ὡς εἴρηται, ὑπουργοὶ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Κίνα· ἀλλὰ συμβούλια εἰδικὰ διέπουσι τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ὡς τὰ στρατιωτικὰ, τὰ πολιτικὰ κτλ. Ἐκ τούτων τὸ τῆς δικαιοσύνης λέγεται συμβούλιον τῶν ποινῶν καὶ τῶν κολάσεων· διότι βάντας καὶ δικαιοσύνη συνωνυμοῦσι σχεδὸν εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὅπου ἡ ἰδέα τῆς Κυβερνήσεως παριστάνεται διὰ τοῦ συμβόλου τῆς βάρβυ· τὸ δὲ συμβούλιον τὸ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐφορεύει πάντα τὰ λοιπὰ καὶ συγκεντρίζει εἰς ἓν τὰς δυνάμεις τῶν.

Ἐκδίδεται κατ' ἔτος αὐτοκρατορικὸν μηισιόγιον περιέχον τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ταύτην διευθύνοντας· ὁμοίως δὲ καὶ ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀναγγέλλουσα τὰ γενόμενα. Ἐκ τῆς πολιτικῆς καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἡ ἐλευθεροτυπία ἀπάρχει ἀπόλυτος· ἀλλ' ὅταν ὁ γράφων εἰς τὸν ὅρον δὲν τιμῆται τὸ γράμμα, διὰ τοῦ ὁποῖου σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος, ἀναβιβάζων τὸ ἔξω τῆς γραμμῆς (τοῦ στίχου) εἰς τὴν κορυφὴν τῆς σελίδος, καὶ προτιθεὶς τιμητικὸν τι ἐπιθετικὸν, κινδυνεύει νὰ κατατηθῆ μεληδὸν, καθὼς καὶ ἡ ἐνὶ αὐτοῦ ὄλη!

Ἐπιπόλιοι γεωγράφοι καὶ ἱστορικοὶ ἔφερον πάντες ἐκ τῶν ὑπερβορείων τόπων τὰ σμήνη τῶν βαρβάρων, τὰ ὁποῖα εἰσέβαλον εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ῥωμαϊκῆς δυναστείας καὶ καθεξῆς, ὡς ἔφησαν ἰκανῶς εὐρύχωροι, ὥστε νὰ γενήσῃσι καὶ νὰ ὑπερβῶσι τούτους λαούς· ἤδη ὁμοῦς ὑπάρχει ἀποδεδειγ-

μένον ὅτι πάντες σχεδὸν οὗτοι ἐξωρμήθησαν κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀσίαν.

Ἄλλ' ἡ Ἀσία ὅλη εὐρίσκεται εἰς βαθὺ βυθισμένη σκότος, μόνη δὲ ἡ Κίνα κεῖται ὡς φάρος περιτὰς ἐσχατίας αὐτῆς ὑψωμένος. Εἰς τὰ χρονικά δὲ τῆς Κίνας εὐρίσκομεν τὴν ἱστορίαν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἀπειραριθμῶν Ταρτάρων καὶ διαφόρων ἄλλων βαρβάρων, οἵτινες ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀσίας ἐξῆλθον διὰ νὰ καταπλημμυρῶσιν τὴν Εὐρώπην. Οἱ Οὐνοὶ ἐπακείλουν καὶ αὐτὴν τὴν Κίνα, πρὶν ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους· διάφοροι δὲ Κινέζοι σοφοὶ ἐδειξαν εἰς τὸν Ῥεμουζάτ καὶ Κλαπρὸ ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη οἷον Γέται καὶ Ἀλανοὶ καὶ Ἄσιοι, ἐρείπια τῶν Γοθικῶν φυλῶν, ὑπελείφθησαν τῆδε κἀκείσε εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς Ἀσίας μέρη ὡς τέλματα τινα, τὰ ὁποῖα μένουσιν εἰς τὰς κορυφὰς, ἀφ' οὗ ἀποσυρθῆ ἡ πλημμύρα.

Διὰ τοῦτο ὁ Ῥεμουζάτ ἐνησχολήθη ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἔρευναν τῶν Ἀσιανῶν ἐθνῶν, διαγράφων εἰς ὑπόμνημα ἰδιαιτέρον τὴν ἑκτασιν τοῦ Κινεζικοῦ Βασιλείου ἀπὸ ἕνα αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ μέχρι τοῦδε· ἐπειδὴ πολλάκις καὶ πολλαχῶς τὰ ὄρια ταύτης μετεκινήθησαν, ποτὲ μὲν μέχρι τῆς Σογδιανῆς καὶ τοῦ Ὄξου, ἡ καὶ τῆς Ἀρμενίας, ὅπου ἐπεμψε μετανάστας, ποτὲ δὲ εἰς τὰ ἐνδότερα.

Κατὰ τὸν Ῥεμουζάτ 87 ἔτη σχεδὸν πρὸ Χριστοῦ, ἡ δυναστεία τοῦ Χάν (αὐτοκράτορος τῶν Κινέζων) ἐκοινώνει μετὰ τῶν περὶ τὸν Ὄξον τόπων, ζητοῦσα ἐκείθεν συμμαχίαν τινα κατὰ τῶν ἐπαπειλούντων ὁσμῆρας τὴν ἐπικρατείαν του Οὐβῶν. Βλατὸν δὲ ἔτη μετὰ Χριστοῦ στρατιὰ Κινέζων κατέβη μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Καπτίας θαλάσσης, καὶ παρ' ὀλίγον εἰσέβαλεν εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος. Τότε δὲ περίπου αὐτοκράτωρ αὐτῆς Ἀν-Θουὸν παρὰ τῶν Κινέζων καλούμενος (ἴσως τις ἐκ τῶν Ἀντωνινῶν) ἐπεμψε καὶ πρεσβείαν διὰ τοῦ Τογκίν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα υἱὸν τοῦ οὐρανοῦ λεγόμενον, ὡς μικραὶ τινες καὶ μακρυναὶ σχέσεις ὑπῆρξαν βεβιαῖως μεταξὺ τῶν δύο τούτων μεγάλων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν κύρια τῶν πλείστων ἄλλων· συνυπατήθησαν δὲ πρὸς ὀλίγον καὶ εἰς τὰ μεθόρια τῶν, ἴσως μάλιστα καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ συγκρουθῶσιν ἀνεπαίσθητος, καθὼς ἐγγίζονται δύο γίγαντες διαβαίνοντες διὰ νυκτὸς πλησίον ἀλλήλων.

Ἄλλ' ἡ Κίνα ἐξετάθη πρὸς δυσμὰς διαφερόντως κατὰ τὸν 7. καὶ 8. αἰῶνα· διότι τότε συμπεριέλαβεν εἰς τῆς ἐπικρατείας τῆς τὸν εὐρύχωρον περίβολον καὶ βασιλεία δλόκληρα, καθὼς τὴν Βοχαρίαν, τὴν Καρισμην καὶ τὴν Σαμαρλάνδαν· οἱ δὲ μεταξὺ Καπτίας καὶ Ὄξου νομάδες λαοὶ ἀνεγνωρίσθησαν κατ' ὄνομα τοῦλάχιστον καὶ πρὸς καιρὸν τινα μόνον ὑποταγεῖς· ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τελευταίου τῶν Σασανιδῶν βασιλείων τῆς Περσίας εἰς τὴν Κίνα εὐρῆκεν ἄσυλον φεύγων τὴν πορθητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ θριαμβεύοντος.

Μετὰ ταῦτα ὁμοῦς ὑπέστη καὶ ἡ Κίνα τὰς περιπετίας τῆς τύχης καὶ εἰς πολλὰ μάλιστα ὑπὸ τῶν ὑπερβορείων ἐθνῶν διεμελίσθη βασιλεία, ὡς τὸ Κινεζικὸν ἱστορικὸν ἔργον ἑξιστάται, Ἐγγουτένης κτλ. ἔως οὗ ἐκυριεύθη παντελῶς